

Hvem er jeg?:

Jeg er født i 1960 og har to udeboende voksne børn.

Jeg er certificeret psyko-, par- og familieterapeut, social- og sundhedsassistent og Diakon.

Udover at arbejde som terapeut i egen praksis, har jeg bl.a. arbejdet 12 år som social- og sundhedsassistent i fortrinsvis socialpsykiatrien.

Jeg ser det enkelte menneske som unikt og ekspert i sit eget liv!

Hvad gør du?:

Kontakt mig, hvis du gerne vil vide mere om støttepersonsordningen eller møde mig.

Hvis du derefter ønsker mig som støtteperson, tager jeg kontakt til din sagsbehandler og forhandler det praktiske.

Du kan også kontakte din sagsbehandler og sige, du gerne vil have en støtteperson.

Er dit barn anbragt udenfor hjemmet?

Så har du ret til

en gratis Professionel Støtteperson

at snakke med

Støtteperson efter serviceloven § 54

Mette Gjessing

Tlf.: 93 84 87 09

www.psykoterapi-odder.dk

mgs@psykoterapi-odder.dk

Jeg er medlem af Psykoterapeut Foreningen, MPF og PS foreningen (professionel støtte til forældre med anbragte børn)

Som din støtteperson kan jeg:

- Lytte til og støtte dig i at rumme dine følelser, smerter og tanker
- Være der for din skyld og hjælpe dig med at få en så god kontakt med dit barn som muligt
- Informere dig om og hjælpe dig i forhold til dine lovmæssige rettigheder
- Hjælpe dig med at forberede spørgsmål og emner til diverse møder med f.eks. kommunen, institutionen eller plejefamilien
- Efter dit ønske gå med til møder og støtte dig i at huske, hvad der bliver sagt og evt. senere tale om betydningen af det sagte
- Det er dig, der afgør, hvad vi skal snakke om fra gang til gang. Emner kan f.eks. være omkring dit barn, dig, møder, din familie og dit arbejde.
-

Jeg skriver ikke rapport eller journal og videregiver ikke oplysninger om det, vi snakker om medmindre, du ønsker det og er til stede. Min opgave er at støtte dig i at kunne håndtere anbringelsen. Jeg kan ikke hjælpe dig med at få dit barn hjem.

Serviceoven § 54: Støtteperson

– et gratis tilbud til forældre, når børn er anbragt udenfor hjemmet

At have sit barn anbragt er svært for alle forældre uanset om, det er en frivillig-, tvangsanbringelse eller, hvis anbringelsen skyldes, at barnet eller den unge har brug for behandling.

Det giver bl.a. anledning til sorg, savn, frustration, afmagt, skam, mindreværdsfølelse, usikkerhed og vrede.

Som forælder skal man både håndtere disse følelser, være forælder på afstand og samarbejde med anbringelsessted og sagsbehandler i kommunen.

Alt det behøver du ikke stå alene med, da du har ret til at få en udenforstående støtteperson at snakke med.

Kommunen skal aflønne kontaktpersonen, og det er gratis for dig. De bestemmer, hvor mange timer, du må bruge mig, og de har ingen ret til at vide, hvad du snakker med mig om.

Jeg har tavshedspligt og er uafhængig af kommunen.